

AVIZ **referitor la proiectul de Lege privind asigurarea obligatorie a locuințelor**

Analizând proiectul de **Lege privind asigurarea obligatorie a locuințelor**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.183 din 22.08.2007,

CONSIGLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare stabilirea condițiilor asigurării obligatorii a locuințelor aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice, a raporturilor dintre asigurat și asigurator, drepturile și obligațiile fiecărei părți din contractul de asigurare obligatorie a locuințelor, precum și constituirea, atribuțiile, organizarea și funcționarea Poolului de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale, ca societate comercială de asigurare-reasigurare, constituită prin asocierea societăților de asigurare autorizate să încheie asigurări obligatorii pentru locuințe și a altor persoane juridice, în condițiile prezentului proiect, ale Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, proiectul stabilește suma ce poate fi asigurată în mod obligatoriu, respectiv echivalentul în lei a 20.000 euro, pentru fiecare locuință de tip A și echivalentul în lei a 10.000 euro, pentru fiecare locuință de tip B, elementele obligatorii pe care trebuie să le cuprindă contractul de asigurare obligatorie a locuințelor, susținerea finanțieră a Poolului de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale, precum și sancțiunile ce se aplică în cazul nerespectării prevederilor legii.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul se încadrează în categoria legilor organice deoarece Legea locuinței nr.114/1996 și Legea nr.32/2000, invocate la art.2 lit.e), au fost adoptate în regim de legi organice, iar Legea nr.31/1990 cuprinde infracțiuni.

În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere al compatibilității cu reglementările comunitare, se rețin următoarele:

La nivelul Uniunii Europene, deși domeniul asigurărilor și reasigurărilor reprezintă o activitate legislativă complexă, inițiată la începutul anilor 70 pe baza legislațiilor statelor membre și dezvoltată ulterior, legislația în materie s-a axat **numai pe acele reglementari care trebuiau să faciliteze punerea în aplicare a principiilor liberei circulații a serviciilor și a persoanelor**, în principal, pe organizarea societăților implicate în domeniu, precum și pe anumite categorii de asigurări, cum ar fi: *asigurările de viață, asigurările generale, asigurările de răspundere civilă decurgând din accidente produse de autovehicule sau aeronave*, §.a.

Reglementările privind **asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva dezastrelor provocate de anumite fenomene naturale** reprezintă un aspect ce nu a făcut obiect de reglementare distinct la nivelul legislației comunitare, motiv pentru care statele membre **și-au păstrat dreptul de a promova o legislație internă**, care să răspundă specificului geografic și economic propriu, precum și tradițiilor juridice și economice.

În aceste condiții, proiectul supus avizării, **nu are tangență** cu acquisul comunitar, dar nici nu conține dispoziții care să contravină principiilor fundamentale statuate prin tratatele comunitare.

3. Cu privire la construcția sistemului prevăzut, dată fiind importanța înființării Poolului de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale, constituită prin asocierea societăților de asigurare autorizate care colectează, potrivit art.15 alin.(1), **sumele încasate din primele obligatorii**, mai puțin sumele reținute **cu titlu de comision**, norma referitoare la constituirea PAID prevăzută la art.28 alin.(1) trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de lege pentru astfel de entități.

În acest sens, apare necesară **dezvoltarea acesteia** și definirea clară a naturii juridice, cu precizarea că aceasta **se înființează ca societate comercială** și are personalitate juridică, astfel încât să se poată stabili poziția și raporturile sale cu celealte societăți și cu autoritățile statului.

Precizăm că definiția dată la art.2 lit.e) - (care nu cuprinde toate informațiile necesare privind înființarea PAID) - nu înlătură obligația reglementării complete în articolul 28 a naturii sale juridice. Mai mult chiar având în vedere că PAID are drept misiune „gestiunea asigurării obligatorii a locuințelor contra dezastrelor”, firesc ar fi ca, în consonanță cu întreaga filosofie legislativă pentru situații comparabile cu aceasta, PAID să fie creată **ca instituție publică**, iar nu ca societate comercială persoană juridică de drept privat, interesul general căruia îi este consacrată, conciliindu-se dificil cu cel de grup, al obținerii de profit, definiitoriu pentru orice societate comercială. **De lege lata** soluțiile sunt constante în acest sens, de la energie și loterie până la construcții. Sugerăm, de aceea o reflecție mai aprofundată asupra subiectului.

4. Cu privire la fenomenele naturale, în dezvoltarea noțiunii prevăzute de art.2 lit.b) „Dezastrul Natural”, semnalăm faptul că sfera acesteia ar putea include și unele fenomene noi, cu posibil impact și în cadrul țării noastre, cum sunt „vijelii/tornade”, cum și „incendii provocate de temperaturi exterioare excesive”.

La lit.f), dată fiind natura specială a asigurării obligatorii, este preferabil sintagma „**încheierii unei asigurări ...**” în locul aceleia de „**contractării unei asigurări**”.

5. În ce privește construcția alin.(6), pentru a se diferenția situația juridică a devălmășiei, care reprezintă desigur o coproprietate, în care cotele părți nu sunt individualizate, este preferabil a se înlocui sintagma „aflate în coproprietate” cu aceea de „aflate în proprietate pe cote părți”.

6. Sugerăm revederea dispozițiilor art.4 și 5, întrucât prevăd în competența președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor atribuții, cum este aceea prevăzută de art.5 alin.(3), respectiv „modificarea sumei asigurate obligatoriu cum și a primei obligatorii”, care ar trebui să revină **în competența Guvernului**, fiind vorba de **asigurări obligatorii**, care au implicații privind fondurile bugetare și politica finanțiar-bancară, referindu-ne în acest sens la dispozițiile Cap.V Susținerea financiară a PAID.

7. La art.6, pentru rigurozitate, dispoziția ar trebui să cuprindă și sintagma „definite potrivit art.2 lit.b)”.

8. La art.10 alin.(1), pentru rigoare juridică este preferabilă sintagma „titlului de proprietate” în locul aceleia de „actului de proprietate”, existentă în rândul 5.

9. Dispoziția art.15 alin.(1) poate fi îmbunătățită în sensul următor:

„Din sumele încasate **cu titlu de primă obligatorie**, o cotă parte este transferată către PAID, după prelevarea de către asigurător a comisionului în condițiile reglementărilor în vigoare”.

10. Dispoziția art.16 referirea la obligația plății către asigurat, pentru eliminarea oricărora implicații birocratice, ar trebui să se fixeze un termen maxim în raport de data intervenirii sinistrului după care să ar plăti penalități în caz de neplată, penalități de altfel stabilite într-un alt caz prevăzut de art.21 alin.(5).

11. La art.18 pct.1 lit.b), pentru ca norma să aibă aplicabilitate, este necesară completarea acesteia și cu termenul în care PAID trebuie să plătească respectivele despăgubiri PAD. În caz contrar, prin neprevederea unui termen obligatoriu în sarcina PAID, PAD ar putea tergiversa oricât plata despăgubirilor motivat cu neprimirea sumelor respective de la PAID.

12. În cazul art.18 pct.2 lit.b) prin corelare cu art.20 alin.(2) pct.1 lit.c), termenul de „decădere de 30 zile” stabilit pentru succesorii legali sau testamentari, apare excesiv, întrucât fiind vorba de un sinistru, în care se pot întâmpla decese, distrugeri de acte, stabilirea calității de succesor de către notarul public implică consumarea unui timp previzibil mai mare decât această durată. Sugerăm ca această situație specială să fie reglementată separat.

13. Prevederile art.21 alin.(4) sunt contradictorii, ele pot fi înțelese numai dacă se referă la situația prevăzută de alin.(2) și, ca atare, distincția trebuie prevăzută expres, făcându-se trimitere la acel alineat.

Pentru alin.(5) - (8), acestea ar trebui asociate într-un alt articol, deoarece pot privi toate situațiile generate de lege și nu doar situația particulară prevăzută pentru alin.(2).

14. Prevederile art.24 sunt inutile, deoarece repetă dispoziția art.18 pct.2 lit.b).

15. Prevederile art.25 lit.b) introduc noțiunea „asigurarea de prim risc”, regăsită în definițiile prevăzute la art.2, dar care nu a fost însă anunțată anterior, atunci când s-a vorbit despre despăgubiri (noțiune cu care avea direct legătură), ea apărând acum în cadrul unui alt articol cu care nu este legată tematic. Sugerăm, deci, replasarea ei într-un cadru anterior.

16. Cu privire la dispoziția art.26 alin.(1) o considerăm nefuncționabilă, întrucât nu se poate face o legătură între asigurările privind dezastrele naturale și unele măsuri ce pot fi stabilite de organele administrației de stat, în situații de criză.

Prevederile alin.(2) sunt de asemenea, discutabile, întrucât între data dezastrului, data plății despăgubirilor și data refacerii locuințelor poate exista o perioadă destul de mare în care apare necesară luarea unor măsuri de ordin social cum ar fi aceea de cazare în tabere de corturi și chiar în locuințe sociale, cu caracter temporar.

17. La art.33, propunem ca în rândul 4, după cuvântul „precum” să se introducă sintagma „și cele prevăzute de Legea nr.31/1990 ...” pentru a nu se înțelege că CSA a emis norme în aplicarea acestei legi.

18. La art.34 în alin.(2) pentru o evidențiere exactă, sugerăm înlocuirea sintagmei „titluri ale administrației publice” cu aceea de „obligațiuni municipale”, consacrată unanim în domeniu.

19. La art.36 alin.(3), sintagma „sumele contracte” se va scrie „sume contractate”, iar pentru exactitate, adjecтивul „subsidiare” trebuie înlocuit cu „subsecvențe”.

20. La art.40 lit.b) sugerăm introducerea cuvântului „minimale” plasată după substantivul „clauzele”.

II. Observații de tehnică legislativă

1. La **art.3 alin.(7)**, precizăm că, potrivit rigorilor de tehnică legislativă, atunci când în cuprinsul unui act normativ se citează un alt act normativ titlul acestuia se redă numai când este citat pentru prima dată, pentru a nu se încărca excesiv cuprinsul reglementării. De aceea, având în vedere că titlul Legii nr.32/2000 a fost redat la art.2 lit.e), pentru supletea proiectului este necesară eliminarea sintagmei „privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor”.

Observația este valabilă și pentru art.29 alin.(1) și art.33.

2. La **art.4**, pentru fluență, expresia „art.7 alin.(1), art.27” propunem să fie redată sub forma „art.7 alin.(1) și art.27”, întrucât ambele articole fac parte din prezentul proiect.

3. La **art.14 alin.(2)**, întrucât formularea „menționate mai sus” nu este recomandată într-un act normativ, sugerăm înlocuirea sintagmei „pentru persoanele menționate mai sus”, cu sintagma „pentru aceste persoane”.

La **alin.(3)**, norma referitoare la plata primelor subvenționate **partial sau total** trebuie precedată de o dispoziție care să stabilească instituirea acestor forme de subvenționare, respectiv parțială sau totală, precum și criteriile care diferențiază aceste modalități de acordare.

4. La **art.18 pct.2 lit.b)**, pentru precizia normei de trimitere, expresia „art.20” trebuie înlocuită cu expresia „art.20 alin.(2)”.

5. La **art.20 alin.(2) pct.1 lit.b) și c)**, din considerente de rigoare normativă, expresia „lit.(a)” trebuie redată sub forma „lit.a)”.

6. La **art.21 alin.(2)**, întrucât potrivit prevederilor art.61 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituția derogării operează de la un act normativ la altul, cuvintele „prin derogare” trebuie înlocuite prin cuvintele „prin excepție”.

La **alin.(5)** al aceluiași articol, pentru respectarea prevederilor art.36 alin.(2) din Legea nr.24/2000, potrivit cărora în redactarea actelor normative verbele se utilizează, de regulă, la timpul prezent, forma verbală „se vor calcula” trebuie înlocuită cu verbul „se calculează”.

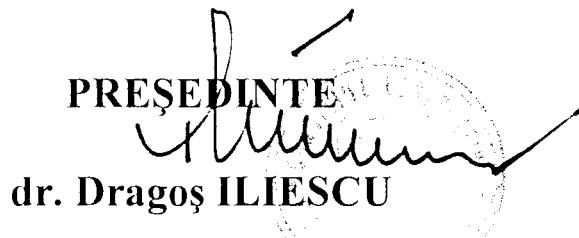
Această ultimă observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art.36 alin.(2), unde forma verbală „vor fi stabilite” trebuie înlocuită cu verbul „se stabilesc”.

7. La **art.36 alin.(2)**, expresia „menționate la alin.” trebuie înlocuită cu expresia „prevăzute la alin.” și expresia „în baza alin.(1)”, de la alin.(3), înlocuită cu expresia „în baza prevederilor alin.(1)”.

8. La **art.40 lit. c)**, pentru o redactare proprie stilului normativ, expresia „în condițiile legii” trebuie redată sub forma „în condițiile prevăzute de lege”.

9. La **art.41**, deoarece lit.d) a art.31 este subsumată alin.(1), pentru corectitudinea redactării, expresia „art.31, lit.d)” trebuie redată sub forma „art.31 **alin.(1)** lit.d)”.

10. La **art.43**, având în vedere că art.5 lit.F din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, cu modificările și completările ulterioare, stabilește în care „Parte” a acestui editorial se publică actele normative ale autorităților administrației publice, mențiunea „partea I” trebuie eliminată, ca superfluă.

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1134/28.08.2018